

نقش رژیم سایه دامنه در تراکم تاجپوشش و ارزیابی توان اکولوژیک جنگلهای زاگرس (مطالعه موردی: جنگلهای کبیرکوه شهرستان بدره، استان ایلام)

علی نجفی فر^{۱*}، محمدهدادی معیری^۲، شعبان شتایی جویباری^۲ و عبدالرسول سلمان‌ماهینی^۲

^۱*- نویسنده مسئول، دانشجوی دکتری جنگل‌شناسی و اکولوژی جنگل، دانشکده علوم جنگل، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

پست الکترونیک: alinajafifar@yahoo.com

- دانشیار، گروه جنگلداری، دانشکده علوم جنگل، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

- دانشیار، گروه محیط زیست، دانشکده شیلات و محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

تاریخ پذیرش: ۹۵/۰۱/۲۴

تاریخ دریافت: ۹۴/۰۹/۰۳

چکیده

هدف پژوهش پیش‌رو، بررسی نقش رژیم سایه دامنه در میزان تراکم تاجپوشش و امکان جایگزینی آن با معیار جهت دامنه در مطالعات اکولوژیکی و ارزیابی توان اکولوژی جنگلهای کبیرکوه ایلام در حوزه رویشی زاگرس بود. برای انجام این پژوهش، ابتدا نقشه مدل رقومی ارتفاع تهیه شد و نقشه رژیم سایه دامنه از آن استخراج شد. با توجه به ارتباط مستقیم تاجپوشش جنگل با توان اکولوژیک رویشگاه، نقشه‌های رستری سایه دامنه و تاجپوشش در هم ضرب شدن و مساحت اشغال شده به‌وسیله تاجپوشش در مقادیر مختلف رژیم سایه دامنه محاسبه شد. همچنین، نقشه جهت‌های اصلی دامنه تهیه شد و در نقشه تاجپوشش جنگل ضرب شد. مساحت اشغال شده به‌وسیله تاجپوشش در جهت‌های مختلف دامنه نیز محاسبه شد و هیستوگرام آن ترسیم شد. درنهایت، هیستوگرام و مدل‌های رگرسیونی رابطه مقادیر مختلف رژیم سایه دامنه و درصد تاجپوشش جنگل تهیه شد. هیستوگرام مذکور بیانگر روند افزایش تاجپوشش در قبال کاهش شدت نور (افزایش سایه) بود. ضریب تبیین (R^2) مدل رگرسیونی درجه دو و مدل خطی رابطه مذکور برای مقادیر با ارزش سایه بیشتر از ۰/۵۶ و ۰/۰۵ به دست آمد. با توجه به سهولت تهیه نقشه سایه دامنه و نقش آن در پیش‌بینی تاجپوشش جنگل و مزیت‌های دیگری که بر نقشه جهت دامنه دارد، توصیه می‌شود که این معیار در جنگلهای زاگرس و در جنگلهای خشک و نیمه‌خشک دیگر، به عنوان یکی از عامل‌های کلیدی توان اکولوژیکی سرزمین مورد استفاده قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: تراکم تاجپوشش، توان اکولوژیک، جنگلهای زاگرس، جهت دامنه، سایه دامنه.

مقدمه

شرایط طبیعی خود را از دست داده‌اند و به جنگلهای مخروبه یا اراضی جنگلی فاقد درخت تبدیل شده‌اند (Najafifar *et al.*, 2012). متأسفانه در سال‌های اخیر وقوع خشکسالی‌های مکرر در نتیجه حمله آفات و امراض نیز مزید بر علت شده است و باعث نابودی بی‌رویه درختان

حوزه رویشی زاگرس به عنوان پهناورترین عرصه جنگلی و دومین منبع سلولزی تجدیدپذیر کشور، در شرایط آب و هوایی خشک حاکم بر ایران، اهمیت محیط زیستی زیادی دارد. در طول چند دهه اخیر سطح وسیعی از این جنگل‌ها

با ارتقای توانایی سامانه‌های اطلاعات مکانی، امکان استخراج نقشه سایه دامنه با دقت مناسب در فرمتهای پیوسته عددی امکان‌پذیر است، استفاده از این معیار در حال گسترش است. نقشه سایه دامنه برای اولین بار توسط گاس Wise تهیه شد (Guth, 1999) و بهوسیله وايز معرفی شد (2001). در سال‌های اخیر با توسعه فن آوری‌های جدید و امکان تهیه نقشه سایه دامنه در مکان‌ها و زمان‌های مختلف، استفاده از این فن آوری در پژوهش‌های اکولوژی گیاهی بیشتر به چشم می‌خورد.

بررسی‌های به عمل آمده بر این حقیقت تأکید دارد که تشبعات خورشیدی و نقش جهت دامنه در کنترل آن، یکی از مهم‌ترین عامل‌های مؤثر در رشد و نمو گیاهان است (Rich et al., 1994). توسعه تحلیل‌های فضایی در محیط نرم‌افزارهایی مانند ArcGIS، امکان تجزیه و تحلیل اثرات نور خورشید را بر یک منطقه جغرافیایی طی یک دوره زمانی خاص فراهم می‌کند (Fu & Rich, 1999). ابزار تحلیل نور (Solar Analyst)، یکی از ابزارهای مهم و مناسب با کاربردهای متنوع در کشاورزی و جنگلداری است (Fu & Rich, 2000).

در مجموع، مزایای معیار پیوسته سایه دامنه نسبت به معیار گستته جهت دامنه به شرح زیر است:

۱- امکان رصد کردن تغییرات زمانی سالانه و روزانه تابش خورشید در قالب نقشه سایه دامنه به آسانی امکان‌پذیر است. این امکان در استفاده از نقشه‌های جهت دامنه میسر نیست. به عبارت دیگر، با این‌که رژیم سایه دامنه و درنتیجه رژیم درجه حرارت یا رطوبت خاک در یک شکل یا جهت خاص از زمین، همواره بسته به تغییرات روزانه و سالانه آزمیوت و زاویه ارتفاع تابش خورشید متغیر است، اما رصد کردن این تغییرات در قالب نقشه‌های مذکور امکان‌پذیر نیست.

۲- امکان بررسی رژیم سایه دامنه در قالب مجموعه‌های پیوسته فازی در مطالعات اکولوژیکی و بهویژه در ارزیابی توان اکولوژیک سرزمین میسر است. این مزیت به‌دلیل ارزش‌گذاری پیکسل‌های نقشه مذکور در یک طیف پیوسته هشت بیتی (Byte)، یعنی در محدوده صفر تا ۲۵۵ میسر

جنگلی شده است. در این راستا، شناخت عامل‌های اکولوژیکی مؤثر در رشد و نمو این جنگل‌ها در راستای مدیریت بهینه آنها از اهمیت زیادی برخوردار است (Najafifar et al., 2015). مهمترین عامل محدودکننده رشد و نمو جنگل (توان اکولوژیک رویشگاه) در شرایط نیمه‌خشک زاگرس، کمبود رطوبت خاک است. از آنجایی که اندازه‌گیری و نقشه‌سازی این عامل در سطوح وسیع مشکل دامنه‌های سایه‌گیر (که در نیمکره شمالی، جهت شمالی است) نسبت به دامنه‌های آفتاب‌گیر (که در نیمکره شمالی، جهت جنوبی است)، براساس نقشه جهت‌های دامنه تفسیر و مورد بررسی قرار می‌گیرد.

مدل‌سازی شاخص‌های مختلف تشبعات خورشیدی، کاربرد زیادی در درک تغییرات مکانی و زمانی تابشی خورشید در سطح زمین‌سیما (Landscape) دارد (Alina et al., 2013). تابش خورشید یکی از مهم‌ترین عامل‌های مؤثر در ترکیب گونه‌ها و الگوهای توزیع مکانی اکوسیستم‌های گیاهی است. به‌دلیل اثراتی که جهت پستی و بلندی بر تبخر آب و درجه حرارت محلی دارد، اغلب به عنوان شاخصی برای ارزیابی شدت تابش نسبی خورشید به کار می‌رود. روش‌های مرسوم در تهیه این اطلاعات مانند اندازه‌گیری جهت و شب در رویشگاه، قادر به تحلیل تغییرات روزانه و سالانه جهت تابش و اثرات ناشی از سایه‌اندازی پستی و بلندی‌های محلی نیستند. از این‌رو، استفاده از این گونه عامل‌های ایستا، امکان پردازش تغییرات ناهمگونی فضایی و زمانی مورد نیاز برای مطالعه الگوهای گیاهی در سطح زمین‌منظر را فراهم نمی‌کند، بنابراین به‌منظور مقایسه دو رویشگاه ازنظر میزان در معرض بودن نور خورشید، پردازش تغییرات روزانه و سالانه مسیر حرکت فرضی خورشید ضروری است (Pierce et al., 2005).

از گذشته‌های دور تأثیر رژیم‌های مختلف نور خورشید در مطالعات اکولوژیکی به‌طور معمول در قالب نقشه‌های طبقه‌بندی‌شده جهت دامنه (چهار جهت اصلی یا هشت جهت اصلی و فرعی) مورد بررسی قرار گرفته است، اما امروزه که

برمبنای پارامترهای توپوگرافی محاسبه شد و براساس آن مدل پرائنس چندین گونه جنگلی ارایه شد. پارامترهای بهکاررفته در تهیه این مدل شامل شیب، جهت، ارتفاع از سطح دریا، میزان سایه، عامل‌های اقلیمی کلان (Global)، ابرناکی و عرض جغرافیایی بودند (Christian & Jean-, Claude, 2007). مطالعات انجام شده درخصوص پوشش گیاهی در مقیاس زمین‌منظر، منجر به ارایه راهکاری ساده برای تخمین پتانسیل تابش نسبی (PRR) شد. در این روش با استفاده از نرم‌افزار ArcGIS، مجموع ارزش سایه دامنه (Hillshade) مربوط به زمین‌منظر در ساعت‌های مختلف یک روز خاص از هر ماه محاسبه شد و براساس آن میانگین روزانه و ماهانه رژیم تابش نوری و سپس میانگین رژیم نوری در طی فصل به عنوان شاخص برآورد تولید و ترکیب پوشش گیاهی معروفی شد. درنهایت کارایی این مدل با سه شاخص دیگر موجود در این خصوص مقایسه شد و مشخص شد که شاخص مذکور نسبت به سه شاخص دیگر از کارایی (Pierce *et al.*, 2005) بسیار بیشتری برخوردار بود (Iverson *et al.*, 1997). همچنین در اجرای پژوهشی در جنگل‌های اوهايو آمریکا درخصوص تهیه شاخص ذخیره رطوبت (IMI) خاک با استفاده از پارامترهای مختلف، بیشترین وزن ممکن (۴۰ درصد) به لایه مربوط به نقشه سایه دامنه اختصاص داده شد و با استفاده از آن، شاخص رویشگاه (Site index) و ترکیب درختان جنگلی پیش‌بینی شد و این راهکار به منظور مدیریت بهینه جنگل‌های خشک و نیمه‌خشک که عامل رطوبت در آنها محدودکننده است، معروفی شد (Iverson *et al.*, 1997).

در ایران نیز در تهیه نقشه زیرمعیارهای خاک، برای ارزیابی توان اکولوژیک مناطق جنگلی زاگرس شمالی از نقشه سایه دامنه استفاده شد (Ahmadi Sani *et al.*, 2011). همچنین نتایج به دست آمده از یک پژوهش در سطح بلوك رویشی زاگرس جنوبی واقع در استان ایلام نشان داد که رژیم سایه دامنه برخلاف دو عامل جهت دامنه و شکل زمین، تأثیر مشهودی (به عنوان عامل تشیدکننده) بر خشکیدگی درختان بلوط ایرانی استان ایلام داشت.

می‌شود.

-۳- جهت دامنه اثرات متقابل شدیدی با شبیب دامنه دارد. به عبارت دیگر اثرات نور خورشید بر یک دامنه شمالی با شبیب به نسبت کم، متفاوت از دامنه‌ای شمالی با شبیب زیاد است. رصد کردن این تفاوت در قالب نقشه جهت دامنه امکان‌پذیر نیست. استفاده از نقشه سایه دامنه می‌تواند این مشکل را برطرف کند.

-۴- در مطالعات اکولوژیکی برمبنای نقشه جهت دامنه، محاسبه و تجزیه و تحلیل هم‌زمان اثر جهت غالب دامنه بر جهت‌های فرعی و اثر سایه‌اندازی مناطق مرتفع بر دامنه‌های هم‌جوار و نقشی که جهت‌های فرعی در ایجاد سایه ایفا می‌کنند، امکان‌پذیر نیست. در نقشه سایه دامنه، این قابلیت به طور کامل فراهم است.

بررسی مطالعات انجام شده درخصوص تأثیر رژیم‌های مختلف نور خورشید در زنده‌مانی یا رشد نهال‌های درختان جنگلی، حاکی از آن بود که اغلب این پژوهش‌ها تحت شرایط تاج‌پوشش طبیعی (اثر سایه تاج یا اثر روشنی) و یا سایه‌بان مصنوعی انجام شده بودند و اغلب به نقش معنی‌دار رژیم‌های مختلف نور خورشید یا مقادیر مختلف سایه در میزان رشد و نمو و زنده‌مانی نهال‌های جنگلی اشاره داشتند (Gardiner & Hodges, 1998; Farque *et al.*, 2001; Gorchibegi, 2001; Weinreich, 2002; Espahbodi & Tabari, 2004; Teimoorzadeh *et al.*, 2004; Sagheb Talebi *et al.*, 2005; Jahanpour *et al.*, 2008; Najafifar *et al.*, 2012). براساس یک پژوهش، اثر نقشه سایه دامنه همراه با عامل‌های توپوگرافی و پوشش گیاهی در تهیه نقشه خطر آتش‌سوزی جنگل‌های آناتولی میانی ترکیه مورد تأیید قرار گرفت (Akpinar & Usul, 2003). همچنین مطالعات انجام شده با استفاده از نقشه سایه دامنه در جنگل‌های سوزنی‌برگ پارک ملی یوسمنی آمریکا نشان داد که در عرصه‌هایی که از نظر سایه‌گیری با هم اختلاف داشتند، نوع ترکیب گونه‌های جنگلی نیز متفاوت بود (Barth, 2010). در پژوهشی دیگر، میزان تشعشعات خورشیدی در سطح کشور فرانسه با استفاده از GIS و

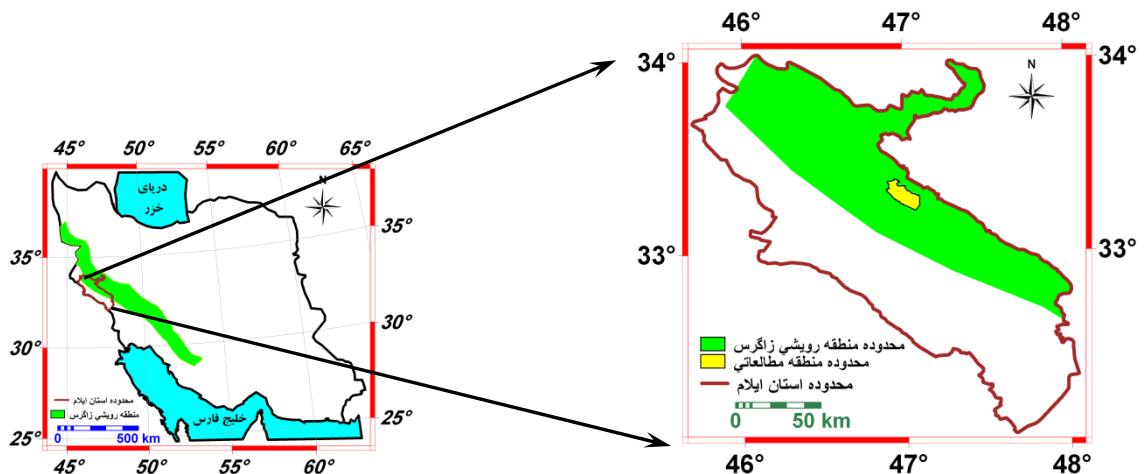
راستای احیا و بازسازی اراضی تخریب یافته جنگلی ارزیابی کرد.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه شامل بخشی از جنگل‌های منطقه رویشی زاگرس جنوبی واقع در کبیرکوه شهرستان بدره در استان ایلام است. مساحت این منطقه ۱۶۴۱۳ هکتار است که در محدوده جغرافیایی آن از "۳۳° ۱۳' ۱۲" تا "۲۳° ۱۱' ۳۳" عرض شمالی و از "۵۰° ۴۷' ۰۵" تا "۵۳° ۲۷' ۴۶" طول شرقی گسترش دارد. شکل ۱ موقعیت منطقه مورد مطالعه را در کشور، حوزه رویشی زاگرس و محدوده استان ایلام نشان می‌دهد. کمینه و بیشینه ارتفاع این منطقه به ترتیب برابر با ۸۳۷ و ۲۳۴۴ متر از سطح دریا است.

درنهایت، پیشنهاد شد که استفاده از رژیم سایه دامنه در کلیه مطالعات بوم‌شناسی که در آن درجه حرارت و درنتیجه رطوبت خاک عامل اصلی محدودکننده اکولوژیک محسوب می‌شود، مورد بررسی قرار گیرد (Najafifar *et al.*, 2015) با توجه به این‌که توان اکولوژیک رویشگاه برای رشد جنگل، رابطه مستقیمی با معیار درصد تاجپوشش دارد و در اغلب مطالعات انجام شده، وزن قابل توجهی به آن تخصیص یافته است (Babaie Kafaky *et al.*, 2009; Amiri *et al.*, 2009; Borzoei *et al.*, 2013; Borzoei *et al.*, 2014) پیش‌رو، بررسی رابطه رژیم سایه دامنه با تغییرات درصد تاجپوشش جنگل و امکان استفاده از آن به عنوان یکی از معیارهای مهم در تهییه مدل ارزیابی پتانسیل قابلیت رشد جنگل، در مقایسه با عامل جهت دامنه بود. در این صورت می‌توان با استفاده از نقشه سایه دامنه و همراه با معیارهای مؤثر دیگر در رشد جنگل، توان اکولوژیک رویشگاه را در

شکل ۱- نقشه موقعیت استان ایلام و منطقه رویشی زاگرس در کشور

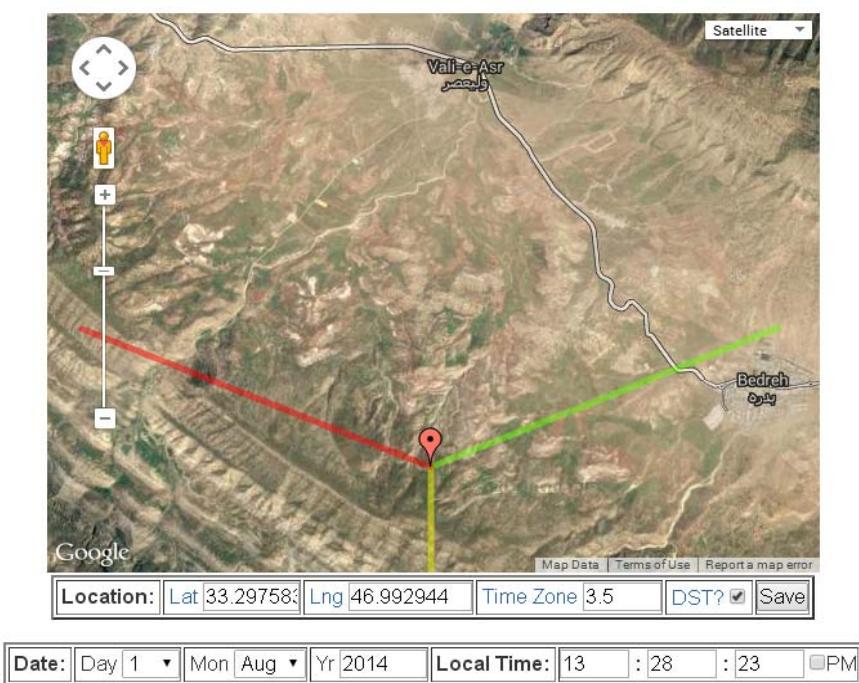
استفاده از نقشه DEM در سه زمان مختلف در طول روز اول آگوست سال ۲۰۱۴ میلادی (در زمان اوج شدت گرمای تابستان)، در نرم‌افزار ArcGIS تهییه شد. انتخاب اوج شدت گرمای تابستان برای تهییه نقشه مذکور به این دلیل بود که عامل سایه دامنه یا میزان آفتاب‌گیری سرزمین، در این

روش پژوهش

ابتدا نقشه مدل رقومی ارتفاع (DEM: Digital Elevation Model) منطقه براساس نقشه‌های توپوگرافی با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰ و خطوط میزان با اختلاف ارتفاع ۱۰ متر در نرم‌افزار ILWIS تهییه شد. سپس نقشه سایه دامنه با

و $59' ۳۴/۶^{\circ}$ طول شرقی (مرکز محدوده مطالعاتی) و NOAA Solar Calculator با استفاده از نرمافزار (http://www.esrl.noaa.gov) انجام شد (شکل ۲). بر این اساس خورشید در اول آگوست ۲۰۱۴ در ساعت ۰۶:۳۵ در آزیموت $۶۷/۶۹^{\circ}$ طلوع کرد و در ساعت ۲۲:۰۰ در آزیموت $۲۹۲/۲۳^{\circ}$ غروب کرد. در این مسیر، سه نقطه با فواصل زاویه‌ای مساوی شامل آزیموت‌های $۸۲/۱۲۳^{\circ}$ ، $۹۶/۱۷۹^{\circ}$ و $۰/۹۰^{\circ}$ انتخاب شدند. سپس زاویه ارتفاعی خورشید و زمان عبور خورشید از این سه آزیموت انتخابی با استفاده از نرمافزار مذکور محاسبه شد. این اطلاعات در جدول ۱ ارایه شده است.

مقطع زمانی بیشترین تأثیر خود را به عنوان یک عامل مؤثر در توان اکولوژی رویشگاه ایفا می‌کند. در تهیه نقشه مذکور، نیاز به محاسبه وضعیت خورشید در سه مقطع زمانی مختلف در طول روز بود. وضعیت خورشید را در هر منطقه و در هر زمان می‌توان به وسیله زاویه ارتفاع تابش (Altitude) و زاویه جهت تابش (Azimuth) مشخص کرد. زاویه ارتفاع تابش، زاویه‌ای است که بین امتداد پرتو خورشید و سطح افق تشکیل می‌شود. جهت تابش نیز زاویه‌ای است که بین تصویر امتداد پرتو خورشید بر صفحه افق و شمال واقعی پدید می‌آید. تغییرات روزانه و سالانه این دو زاویه به عرض جغرافیایی محل بستگی دارد. محاسبه پارامترهای مذکور برای موقعیت جغرافیایی از $۳۳^{\circ} ۵۱/۳^{\prime} ۱۷' ۰۵/۳^{\prime\prime}$ عرض شمالی

شکل ۲- محیط Solar Calculator با محاسبه زاویه‌های تابشی و پارامترهای دیگر مورد نیاز در ساعت ۱۳:۲۸:۲۳

جدول ۱- مشخصات زاویه ارتفاع و زاویه آزیموت تابش خورشید در سه وضعیت مورد بررسی

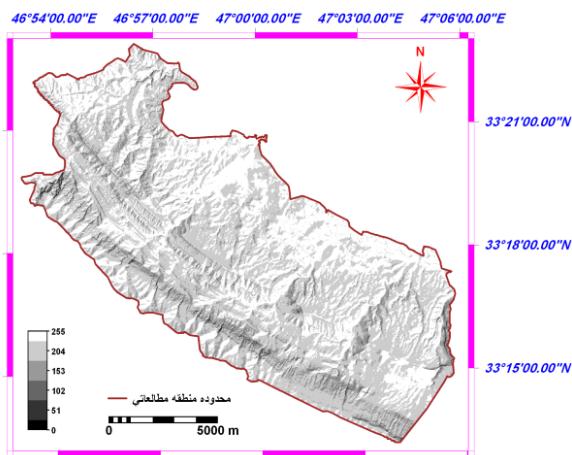
ردیف	ساعت رسمی	زاویه آزیموت خورشید	جهت جغرافیایی	زاویه ارتفاع تابش
۱	۱۲:۰۴:۱۰	۱۲۳/۸۲	جنوب شرقی	۶۵/۷۲
۲	۱۳:۲۸:۲۰	۱۷۹/۹۶	جنوبی	۷۴/۷
۳	۱۴:۵۲:۳۰	۲۳۶/۰۹	جنوب غربی	۶۵/۷۲

مقادیر سایه دامنه بیشتر از ۱۰۰° با استفاده از نرم افزار Excel برازش شد. همچنین نقشه جهت‌های اصلی دامنه از نقشه DEM استخراج شد و در نقشه تاجپوشش جنگل ضرب شد. درصد تاجپوشش در جهت‌های مختلف دامنه محاسبه شد و هیستوگرام آن نیز ترسیم شد. درنهایت، به منظور بررسی انحراف معیار روند تغییرات تاجپوشش نسبت به رژیم سایه دامنه در شرایط اکولوژیکی مختلف منطقه مورد مطالعه و امکان برآورده تاجپوشش جنگل در رویشگاه‌های مختلف با استفاده از داده‌های رژیم سایه دامنه، مدل رگرسیونی همبستگی مذکور با استفاده از ۱۷ تکرار (۱۷ بلوك)، براساس يك شبکه مربعی آماربرداری صدرصد به ابعاد 4000×4000 متر بررسی شد.

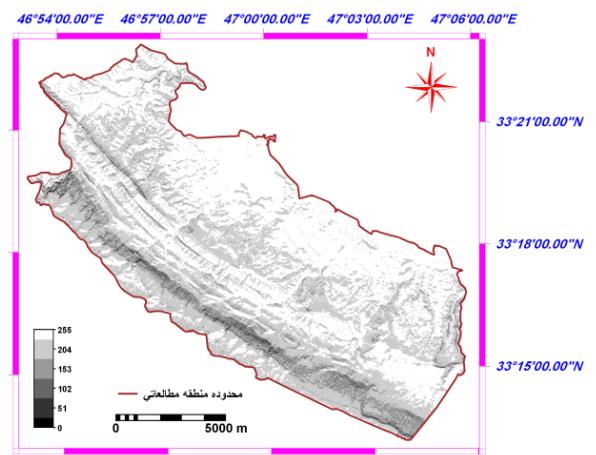
نتایج

سطح جهت‌های جغرافیایی شمالی، شرقی، جنوبی، غربی و مناطق فاقد جهت (مسطح) به ترتیب برابر با $۳۴/۹$ ، $۲۸/۶$ ، $۱۳/۳$ ، $۱۸/۲$ و پنج درصد بود. اولین نقشه سایه دامنه مربوط به زاویه آزیموتی تابش $۱۲۳/۸۲$ درجه، دومین نقشه سایه دامنه مربوط به زاویه آزیموتی تابش $۱۷۹/۹۶$ درجه و سومین نقشه سایه دامنه مربوط به زاویه آزیموتی تابش $۲۳۶/۰۹$ درجه به ترتیب در شکل‌های ۴، ۳ و ۵ آورده شده‌اند و نقشه میانگین رژیم سایه دامنه نیز در شکل ۶ مشاهده می‌شود. همچنین شکل ۷ نقشه تاجپوشش جنگل‌های منطقه را نشان می‌دهد.

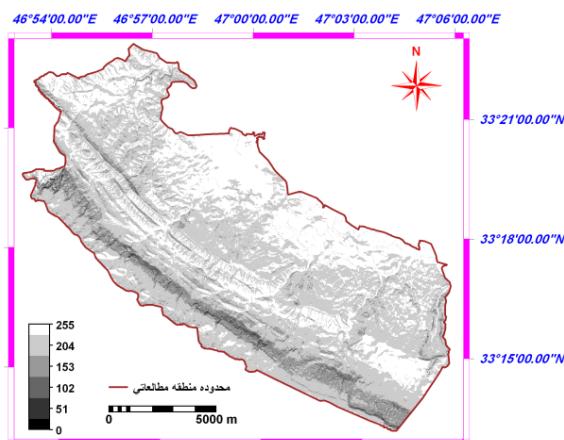
در گام بعد، نقشه‌های سایه دامنه برای سه زمان مختلف ذکر شده در جدول ۱ آماده شدند و نقشه میانگین ارزش سه نقشه مذکور در نرم افزار ArcGIS 9.2 تهیه شد. لایه اطلاعاتی اخیر، ملاک تجزیه و تحلیل پژوهش پیش‌رو قرار گرفت. در ادامه، نقشه تاجپوشش جنگل با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای اسپات شش (SPOT6_Pleiades Satellite Image)، با درستی کل ۹۶ درصد و ضریب کاپای ۹۴٪ استخراج شد. به منظور بررسی رابطه بین درصد تاجپوشش جنگل (به عنوان شاخص قابلیت رشد جنگل در اکوسیستم‌های طبیعی) با رژیم‌های مختلف سایه دامنه و مقایسه آن با رابطه درصد تاجپوشش جنگل در جهت‌های مختلف جغرافیایی، نقشه‌های رستری رژیم سایه دامنه و تاجپوشش جنگل در نرم افزار ILWIS در یکدیگر ضرب (Cross) شدند و میانگین درصد تاجپوشش در سطح هریک از مجموعه پیکسل‌های بالارزش سایه دامنه یکسان، در سطح کل منطقه مورد مطالعه (جامعه آماری) محاسبه شد. به عبارت دیگر، در راستای محاسبه درصد تاجپوشش در سطح پیکسل‌هایی با یک سایه دامنه معین (به عنوان مثال با ارزش ۲۰۰)، نسبتی از این پیکسل‌ها که دارای پوشش درختی بودند، در مقابل پیکسل‌هایی که فاقد پوشش درختی بودند، بیان درصد تاجپوشش در سطح مناطقی با ارزش سایه دامنه ۲۰۰ بود. در ادامه، هیستوگرام رابطه مذکور در سطح کل جامعه آماری ترسیم شد و مدل رگرسیونی مناسب آن در سطح ۹۹ درصد از منطقه مطالعاتی (پیکسل‌هایی با

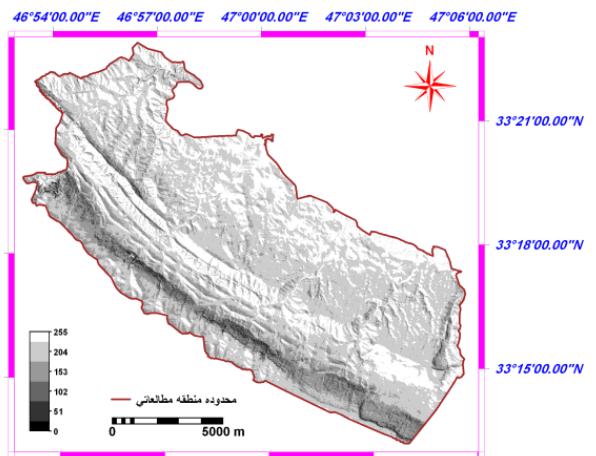
شکل ۴- نقشه سایه دامنه دوم

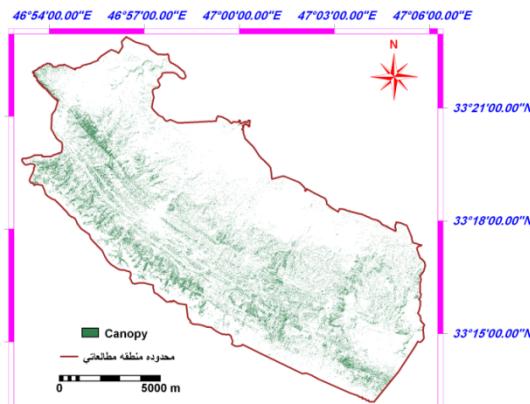
شکل ۳- نقشه سایه دامنه اول

شکل ۶- نقشه میانگین سایه دامنه

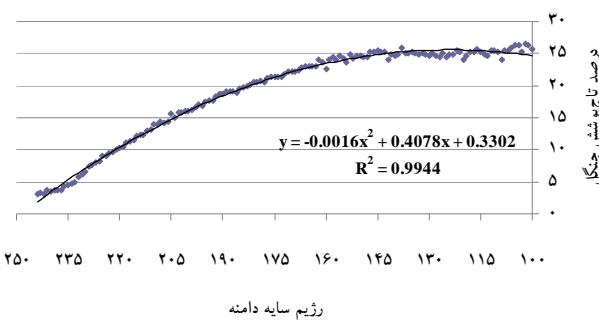
شکل ۵- نقشه سایه دامنه سوم

شکل ۷- نقشه تاج پوشش جنگل در منطقه مطالعه

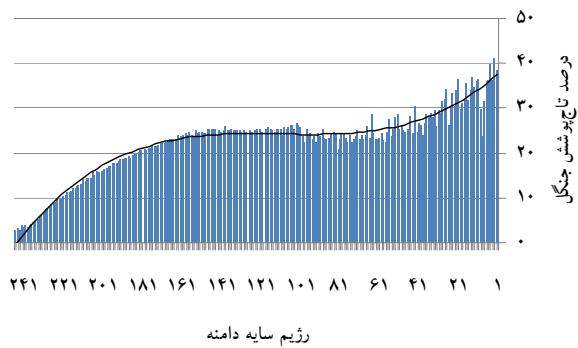
دامنه بیشتر از ۱۰۰ (بیشتر از ۹۹ درصد از سطح منطقه)، در شکل ۹ مشاهده می‌شود.

هیستوگرام و منحنی درصد تاج پوشش جنگل و رژیم سایه دامنه در شکل ۸ و نمودار همبستگی مقادیر مختلف تاج پوشش و رژیم سایه دامنه در محدوده با ارزش سایه

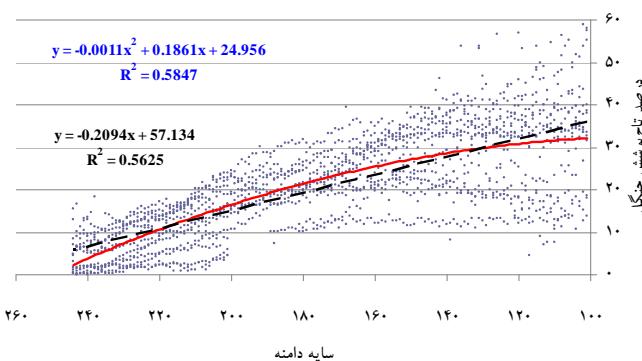

شکل ۹- مدل رابطه درصد تاج پوشش و رژیم سایه دامنه بیشتر از ۱۰۰

کل انحراف معیار و میانگین کل درصد انحراف معیارهای درصد تاج پوشش مربوط به دسته های با رژیم سایه دامنه یکسان در سطح بلوک های مورد بررسی، به ترتیب برابر با $10/7$ و $47/3$ درصد به دست آمد. لازم به ذکر است به دلیل استفاده از آماربرداری صدرصد، نتایج مدل رگرسیونی مذکور با اطمینان کامل قابل تعیین در سطح منطقه مورد مطالعه است.

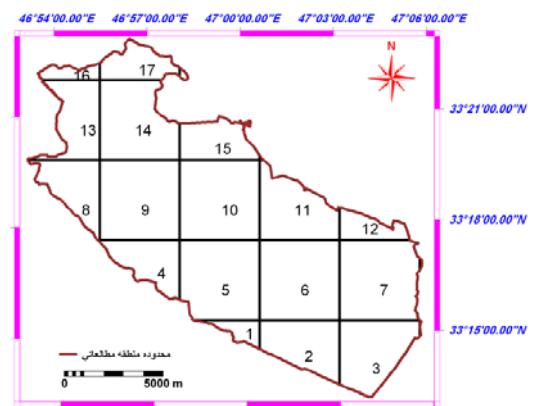

شکل ۸- هیستوگرام و منحنی رابطه تاج پوشش و رژیم سایه دامنه

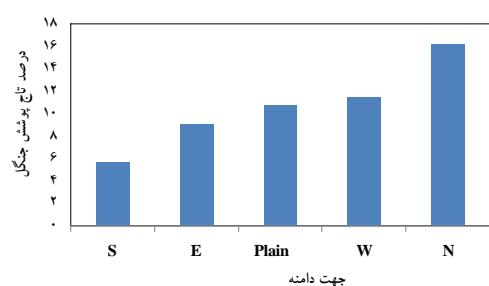

شکل ۱۱- مدل رگرسیون رابطه تاج پوشش و سایه در سطح بلوک های نمونه

نقشه شبکه مربعی آماربرداری صدرصد منطقه مورد مطالعه به ابعاد 4000×4000 متر، به منظور بررسی مدل رگرسیونی رابطه تاج پوشش و رژیم سایه دامنه در شکل ۱۰ و مدل رابطه همبستگی ارزش رژیم سایه دامنه با نسبت تاج پوشش جنگل در شکل ۱۱ ارایه شده است. چنان که دیده می شود ضریب تبیین مدل های درجه دوم و مدل خطی این رابطه به ترتیب $56/0$ و $58/0$ بودند. همچنین میانگین

شکل ۱۰- شبکه آماربرداری رابطه تاج پوشش و سایه

شکل ۱۲- درصد تاج پوشش جنگل در جهت های مختلف دامنه

در هیستوگرام نسبت تاج پوشش جنگل در جهت های مختلف دامنه (شکل ۱۲) مشاهده می شود که با این که اختلاف شدیدی در نسبت تاج پوشش جنگل در جهت های شمالی نسبت به جهت های جنوبی وجود داشت، اما اختلاف جهت های غربی و شرقی و مناطق فاقد جهت (شیب کمتر از 10° درصد) نسبت به هم قابل توجه نبود.

شدید بین عامل‌های مختلف اکولوژیکی و تخریب‌های شدید انجام شده در سطح این جنگل‌ها دانست که باعث ایجاد ناهمگنی شدید در ظهور پدیده‌های گیاهی شده است. در این شرایط، به طور معمول ظهور و افول پدیده‌های گیاهی، همبستگی رگرسیونی ضعیفی را با عامل‌های اکولوژیکی از خود نشان می‌دهند، بنابراین امکان ارایه یک مدل رگرسیونی فراگیر درخصوص همبستگی تاج‌پوشش و رژیم سایه دامنه در سطح کل جنگل‌های حوزه رویشی زاگرس در عمل غیر ممکن است. در عین حال، به نظر می‌رسد که برآش مدل‌های رگرسیونی عامل‌های مذکور در سطح واحدهای همگن اکولوژیکی امکان‌پذیر است و بررسی این مسأله به عنوان یک موضوع تحقیقاتی جدید پیشنهاد می‌شود. لازم به ذکر است که تعداد تکرار در مدل رگرسیونی مورد نظر ۱۷ تکرار) که بدلیل وسیع بودن جنگل‌های زاگرس، زیاد در نظر گرفته شد نیز از عامل‌های مؤثر در کاهش ضربیت تبیین رابطه مذکور به شمار می‌آید. بدیهی است تهیه مدل‌های رگرسیونی در سطح واحدهای همگن و کلان اکولوژیکی، با تکرار بسیار کمتری قابل انجام خواهد بود.

چنان‌که ذکر شد، بدلیل استفاده از آماربرداری صدرصد، نتایج مدل رگرسیونی مذکور با اطمینان کامل قابل تعمیم در سطح منطقه مورد مطالعه است و بدلیل وسعت قابل توجه منطقه مذکور که رویشگاه‌های مختلفی را در برمی‌گیرد، بنابراین می‌توان انتظار داشت که نتایج مذکور کم و بیش با عرصه‌های جنگلی دیگر واقع در حوزه رویشی زاگرس مشابه باشد که این مهم نیز با تکرار پژوهش در مناطق دیگری از این حوزه رویشی قابل بررسی است.

در پژوهش پیش‌رو برای اولین بار به نقش رژیم سایه دامنه در تراکم تاج‌پوشش و ارزیابی توان اکولوژیک جنگل و مقایسه آن با معیار جهت دامنه پرداخته شد. در عین حال، نتایج پژوهش پیش‌رو با نتایج پژوهش‌های اندکی که در ارتباط با کاربرد نقشه سایه دامنه در زمینه‌های مختلف اکولوژی جنگل هستند و در اغلب آنها به دقت زیاد، سهولت دسترسی و مزیت تهیه نقشه سایه دامنه در زمان‌ها و مکان‌های مختلف اشاره شده است، هم‌خوانی کامل دارد.

بحث

هیستوگرام و مدل منحنی رابطه تاج‌پوشش و مقادیر سایه دامنه با ارزش بیشتر از ۱۰۰ (بیشتر از ۹۹ درصد منطقه مطالعاتی)، نشان‌دهنده تأثیر معکوس رژیم سایه دامنه بر درصد تاج‌پوشش جنگل بود (شکل‌های ۸ و ۹). به عبارت دیگر، با افزایش رژیم سایه دامنه (کاهش سایه‌اندازی دامنه)، درصد تاج‌پوشش جنگل برمبنای یک منحنی درجه دو ($R^2=0.994$) سیر نزولی داشت، بنابراین می‌توان بیان کرد که رژیم سایه دامنه نقش بسیار تعیین‌کننده‌ای در تغییرات تاج‌پوشش جنگل‌های زاگرس دارد و می‌تواند به عنوان یکی از معیارهای اصلی مؤثر بر توان اکولوژیک سرزمین برای رشد جنگل مورد توجه قرار گیرد. به طور قطع استفاده از چنین معیار کلیدی در ارزیابی توان اکولوژیکی جنگل که رابطه مشخصی با نسبت تاج‌پوشش جنگل دارد و به سهولت و با هزینه اندک نیز قابل دسترسی است، بسیار مهم و قابل توجه است. در این صورت با ارزیابی دقیق‌تر قابلیت جنگل‌کاری در اراضی جنگلی تخریب‌یافته و اولویت‌بندی مناسب مناطق ازنظر احیای جنگل، زمینه مناسبی برای برنامه‌ریزی و مدیریت بهتر منابع جنگلی فراهم می‌شود.

بدیهی است که بدلیل ماهیت کیفی متغیر جهت دامنه، امکان تخمین درصد تاج‌پوشش براساس آن غیر ممکن است. در راستای بررسی امکان برآورده درصد تاج‌پوشش با استفاده از داده‌های رژیم سایه دامنه (شکل ۱۱)، ضربیت تبیین ۵۸٪ برای مدل رگرسیونی درجه دوم و ۵۶٪ برای مدل خطی، بیانگر رابطه نه‌چندان قوی بین دو عامل مذکور بود. همچنین میانگین کل انحراف معیار و میانگین کل درصد انحراف معیارهای درصد تاج‌پوشش مربوط به دسته‌های با رژیم سایه دامنه یکسان در سطح بلوک‌های مورد بررسی، به ترتیب برابر با ۱۰/۷ و ۴۷/۳ درصد به دست آمد که ناشی از اختلافات به نسبت شدید مقادیر درصد تاج‌پوشش در شرایط مشابه از نظر رژیم سایه دامنه و در شرایط اکولوژیکی مختلف بلوک‌های مورد نظر بود. بنابراین قوی بودن همبستگی مذکور را می‌توان ناشی از وجود اثرات متقابل

- Amiri, M.J., Mahini, A.S., Hosseini, S.M. and Jalali, S.Gh., 2013. OWA analysis for ecological capability assessment in watersheds. International Journal of Environmental Research, 7(1): 241-254.
- Babaie-Kafaky, S., Mataji, A. and Sani, N.A., 2009. Ecological capability assessment for multiple-use in forest areas using GIS-based multiple criteria decision making approach. American Journal of Environmental Sciences, 5(6): 714-721.
- Barth, M., 2010. Environmental correlates of tree species distribution in old-growth forests. B.Sc. thesis, Faculty of Forest Resources, University of Washington, Washington, 41p.
- Borzoei, N., Maleknia, R. and Zeinivand, H., 2014. Ecological capability evaluation of Taf traditional-property for intensive recreation based on MCDM. Agriculture Science Developments, 3(2): 175-182.
- Christian, P. and Jean-Claude, G., 2007. Multiscale computation of solar radiation for predictive vegetation modeling. Annals of Forest Science, 64: 899-909.
- Espahbodi, K. and Tabari, M., 2004. Determining the most suitable shade rate for producing Beech (*Fagus orientalis* Lipsky) seedlings in a mountain nursery. Iranian Journal of Natural Resources, 57(3): 439-446 (In Persian).
- Farque, L., Sinoquet, H. and Colin, F., 2001. Canopy structure and light interception in *Quercus petraea* seedlings in relation to light regime and plant density. Tree Physiology, 21: 1257-1267.
- Fu, P. and Rich, P.M., 1999. Design and implementation of the Solar Analyst: an ArcView extension for modeling solar radiation at landscape scales. Proceedings of the 19th Annual ESRI User Conference, San Diego, USA.
- Fu, P. and Rich, P.M., 2000. A geometric solar radiation model and its applications in agriculture and forestry. Proceedings of the Second International Conference on Geospatial Information in Agriculture and Forestry, 10-12 Jan. 2000: 357-364.
- Gardiner, E.S. and Hodges, J., 1998. Growth and biomass distribution of cherrybark oak seedling as influenced by light availability. Forest Ecology and Management, 108: 127-134.
- Gorchibegi, K., 2001. Studying the qualitative

Iverson *et al.*, 1997; Fu & Rich, 1999; Pierce *et al.*, 2005; Akpinar & Usul, 2003; Christian & Jean-Claude, 2007; Barth, 2010; Alina *et al.*, 2013

نتایج پژوهشی مشابه که در سال‌های اخیر در بلوک رویشی زاگرس جنوبی درخصوص رابطه مقادیر مختلف رژیم سایه دامنه و نسبت خشکیدگی درختان بلوط در سطح استان ایلام انجام شد (Najafifar *et al.*, 2015) نیز نشان داد که نسبت خشکیدگی جنگل‌های بلوط از عرصه‌های سایه‌گیر به سمت عرصه‌های آفتاب‌گیر سیر صعودی دارد. همچنین در پژوهش مذکور به مزیت و دقت زیاد نقشه‌های سایه دامنه در مطالعات اکولوژیک نسبت به لایه‌های اطلاعاتی جهت دامنه و شکل زمین تأکید شد.

لازم به ذکر است که در برنامه‌ریزی فعالیت‌های جنگل و به منظور سهولت اجرای برنامه‌های احیایی در شرایط مختلف سایه دامنه، می‌توان اقدام به طبقه‌بندی این نقشه کرد و پیشنهادهای مدیریتی را متناسب با هر طبقه خاص ارایه کرد. در مجموع، با توجه به همبستگی قوی معیار رژیم سایه دامنه با معیار تاج پوشش جنگل، سهولت و کم‌هزینه بودن تهییه نقشه آن و همچنین مزیت‌هایی که بر معیار جهت دامنه دارد، توصیه می‌شود که معیار سایه دامنه در جنگل‌های زاگرس و در جنگل‌های خشک و نیمه‌خشک دیگر به عنوان یکی از عامل‌های کلیدی ارزیابی توان اکولوژی سرزمین برای رشد جنگل، بیشتر از پیش مورد توجه قرار گیرد.

References

- Ahmadi Sani, N., Babai Kafaki, S. and Mataji, A., 2011. Evaluation of ecological capability of northern Zagros forests for ecotourism activities using Multi-Criteria Decision Making. Geographic Information System and Remote Sensing, 3(4): 45-64 (In Persian).
- Akpinar, E. and Usul, N., 2003. GIS in forest fires. City and Regional Planner Project Cordinator in INTA SpaceTurk, Turkey, 11p.
- Alina, C., Horia, C., Florica, M., Ioana P. and Ancața, R., 2013. Aspects of solar radiation analysis using ArcGis. Bulletin UASVM Horticulture, 70(2): 437-440.

- Products, 64(4): 1-14 (In Persian).
- Pierce, K., Lookingbill, T. and Urban, D., 2005. A simple method for estimating potential relative radiation (PRR) for landscape-scale vegetation analysis. *Landscape Ecology*, 20(2): 137-147.
 - Rich, P.M., Dubayah, R., Hetrick, W.A. and Saving, S.C., 1994. Using viewshed models to calculate intercepted solar radiation: applications in ecology. Technical Paper, American Society for Photogrammetry and Remote Sensing, pp: 524-529
 - Sagheb Talebi, Kh., Delfan Abazari, B. and Namiranian, M., 2005. Regeneration process in natural uneven-aged Caspian beech forest of Iran. *Swiss Forestry Journal*, 156(12): 477-480.
 - Teimoorzadeh, A., Akbarini, M., Hoseini, S. and Tabari, M., 2004. The effect of shades on survival and growth seedlings of Persian oak (*Quercus macranthera* F. et. M.). *Pajouhesh & Sazandegi*, 16(4): 12-17 (In Persian).
 - Weinreich, A., 2002. Regeneration of oak in gaps: comparative studies of quality and stem-development of young oaks Libel, grown under different light condition. *Journal of Ecology*, 82(2): 227-237.
 - Wise, S.M., 2001. Error assessment for digital terrain models. Available at: http://www.shef.ac.uk/geography/staff/wise_stephen/dtm/dtm.htm

and quantitative of the properties of beech seedlings with cavity gap surface. Ph.D. thesis, Faculty of Agriculture and Natural Resources, Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran, 180p (In Persian).

- Guth, P.L., 1999. Contour line “ghosts” in USGS level 2 DEMs, photogrammetric. *Engineering & Remote Sensing*, 65(3): 289-296.
- Iverson, L., Dale, M., Scott, Ch. and Prasad, A., 1997. A GIS-derived integrated moisture index to predict forest composition and productivity of Ohio forests (USA). *Landscape Ecology*, 12: 331-348.
- Jahanpour, F., Fatahi, M., Khademi, K., Sohrabi, S.R., Karamian, R. and Biravand, R., 2008. Studying the influence of light on surviving of pistachio saplings in Lorestan province. Report of Research Project, Published by Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, 66p (In Persian).
- Najafifar, A., Hoseinzadeh, J. and Pourhashemi, M., 2015. The effect of topography and habitat ecological capability in forest dieback in Ilam province. Report of Research Project, Published by Research Institute of Forests and Rangelands, 74p (In Persian).
- Najafifar, A., Sagheb Talebi, K. and Saeb, K., 2012. The role of light intensity on survival of *Quercus branti* saplings in relation to slope aspect and distance from seed trees in Ilam province forests. *Journal of Forest and Wood*

The role of hillshade regime on canopy density and evaluation of ecological capability in the Zagros forests (Case study: Kabirkoooh forest of Badreh city, Ilam province)

A. Najaffifar^{1*}, M.H. Moayeri², Sh. Shatai-Joybari² and A. Salman-Mahini³

1*- Corresponding author, Ph.D. Student Silviculture and Forest Ecology, Faculty of Forest Science, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran. E-mail: alinajaffifar@yahoo.com

2- Associate Prof., Department of Forestry, Faculty of Forest Science, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran

3- Associate Prof., Department of Environment, Faculty of Fisheries and Environmental Sciences, Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Gorgan, Iran

Received: 24.11.2015

Accepted: 12.04.2016

Abstract

The purpose of this research was to investigate the role of hillshade values, in comparison with terrain aspect, in the canopy changes and evaluation of ecological capability in vegetation domain of Zagros forests. In conducting the research, digital elevation model (DEM) was prepared and soil map was extracted from that. Due to the direct relationship of forest canopy with the site ecological capability, the raster map of hillshade was multiplied by forest canopy; and canopy area was calculated at different values of the hillshade map. Also, the map of the main slope aspects extracted by the DEM map and that was multiplied to the map of forest canopy. Then canopy area was calculated for different aspect; and that was presented as a histogram. Thereupon, the histogram and quadratic model equation of relationship between forest canopy percent and hillshade regime was prepared, in the entire study area. The histogram and the model, show that reducing the intensity of sunlight (Rising Shadow), strong influence on the increase in canopy. Also, the quadratic regression model ($R^2 = 0.58$) and linear regression model ($R^2 = 0.56$) of the correlation, with 17 repetitions, obtained in the form of a square block network. Because of the easiness and the low cost of hillshade mapping, and also, its superiority over the terrain aspect map; we recommend that hillshade maps be used as one of the key factors for land ecological capability, in the Zagros forest and other arid and semi-arid forests.

Keywords: Aspect, canopy density, ecological capability, hillshade, Zagros forests.